

2023. november 27. hétfő

Zsolt 10, 1-11: *URam, miért állsz oly távol, miért rejtőzöl el a szükség idején? A bűnösök gőgjükben üldözik a nincstelent, de saját ármánykodásuk veszejt el őket. Dicsekszik kapzsiságával a bűnös, és áldást mond a haszonleső, de ezzel megcsúfolja az URat.*

Lk 9,49-56: *Ekkor János így szólt: – Mester, láttunk valakit, aki a te nevedben démonokat űz ki, és megtiltottuk neki, mert nem követ téged velünk együtt.*

Jézus azonban ezt mondta neki: – Ne tiltsátok meg, mert aki nincs ellenetek, veletek van!

Történt pedig, hogy amikor elérkezett felemeltetésének ideje, elhatározta, hogy felmegy Jeruzsálembe. Követeket küldött maga előtt. Azok útnak indultak, és betértek a szamaritánusok egyik falujába, hogy szállást készítsenek neki. De nem fogadták be, mert Jeruzsálembe tartott.

Ennek láttán tanítványai, Jakab és János így szóltak: – Uram, akarod-e, hogy tüzet hívjunk le az égből, hogy elpusztítsa őket? De Jézus feléjük fordult és megszidta őket; ezután továbbmentek egy másik faluba.

Igehirdetés: Biztos mindnyájan ismeritek a viccet, ami erről a jelenetről eszembe jutott: Az egérke és az elefánt együtt mennek át a hídon. Az egérke büszkén felnéz az elefántra: hallod Dumbo, hogy dübörgünk? Jakab és János az egérke szerepét játsszák, és még csak nem is egyszerűen elhiszik, hogy Jézus ereje az övék, hanem már Jézus védelmezőinek tartják magukat: megtiltottuk nekik... akarod-e, hogy lehívjuk a tüzet? Mintha azt gondolnák, hogy egy maffiavezér szolgálatában állva az ő hatalmából részesültek volna. Láthatóan semmit sem értenek abból, hogy Jézusból milyen hatalom származik, és milyen hatalom az, amiben ők is részesülhetnének.

Milyen hatalmat ad Jézus a tanítványainak? Hatalmat a bűn fölött: ellent tudunk mondani a kísértésnek és ha elbukunk is, fel tudunk állni az Ő erejéből. Hatalmat a szeretetre: képesek lehetünk szeretni mindenkit: barátot-ellenséget egyaránt. Nem kell szekértáborokban gondolkodnunk, szabadok vagyunk a politikai, kulturális, nyelvi és etnikai határoktól. Jézus Krisztus univerzális: az egész világra számára megváltóként érkezett, és nem állítják meg ezek a határok: Jézus a baloldaliak és a jobboldaliak, a fehérek és a színes bőrűek, az európaiak és az afrikaiak, a tanárok és a diákok, a licisták, a törökösök és a premontrieiek megváltója. Jézus hatalmat ad arra, hogy bátran vállaljuk magunkat, hogy ellen tudjunk állni a kirekesztés mindenféle formájának. Jézusnak ugyanolyan fontos a legjobb barátom, barátnőm, mint a legkevésbé kedvelt bosszantó és velem ellenséges osztálytársam. Jézus ugyanúgy szereti a számomra nehezen szerethető embereket, mint engem.

Nem villámot lehívni ad hatalmat, hanem villámokat kiállni. Nem kirekeszteni, hanem befogadni. Azt hiszem, ahogyan a szeretet, úgy a befogadás szavunk is elinflálódott. Attól félünk, hogy ha szeretünk, ha befogadunk, akkor elveszítjük az identitásunkat, akkor „megesznek” minket. Ha azonban Jézussal szeretünk és vele éljük meg a befogadást, akkor nem egy langyos szeressük-egymást-gyerekek giccs lesz ebből, akkor a befogadás nem a semmibe történik, hanem nagyon világosan és egyértelműen Isten szeretetébe, amiből mi mindannyian élünk. Akkor nem azt fogjuk megélni, hogy ha szeretünk, akkor elveszítjük önmagunkat, hanem azt, hogy a szeretetünkkel egyre inkább Jézushoz váltunk hasonlóvá. Isten gazdagsága az, ami a miénk lesz, még akkor is, ha sok mindent elveszítünk, leginkább az egónk bűnös részét. Nem hívhatok le villámot senkire, de Jézus hatalmat adott arra, hogy akár a népszerűségünk árán is beleálljunk az ő követésébe. Hogy merjünk szólani azért az osztálytársért, akiért senki sem szól. Mert tudom, hogy biztonságban vagyok, tudom, hogy szeretve vagyok és Isten szeretete erőt ad nekem, hogy tudjak én is szeretni és kiállni a szeretet mellett.

Jézust nem szabad összekevernünk Zeusszal, aki villámokat szór, vagy egy törzsi Istennel, aki csak „minket” magyarokat, keresztényeket stb. szeret. Ha Jézust követjük, akkor egészen másféle Isten másféle hatalmából részesülhetünk, kérjük tőle ezt a hatalmat most.